

Dopomoz mi, Bože, k právu, dej mi vyváznout před bezbožným pronárodem, před člověkem záluďným a podlým! Tys přece moje zástita, Bože. *Žalm 43,1-2*

Biblická čtení:

List Římanům 8,8-11: Ti, kdo žijí jen z vlastních sil, nemohou se líbit Bohu. Vy však nejste živi ze své síly, ale z moci Ducha, jestliže ve vás Boží Duch přebývá. Kdo nemá Ducha Kristova, ten není jeho. Je-li však ve vás Kristus, pak vaše tělo sice podléhá smrti, protože jste zhřešili, ale Duch dává život, protože jste ospravedlněni. Jestliže ve vás přebývá Duch toho, který Ježíše vzkřísil z mrtvých, pak ten, kdo vzkřísil z mrtvých Krista Ježíše, obživí i vaše smrtelná těla Duchem, který ve vás přebývá.

Jan 11,1-45: Byl nemocen jeden člověk, Lazar z Betanie, z vesnice, kde bydlela Marie a její sestra Marta. Sestry mu vzkázaly: „Pane, ten, kterého máš rád, je nemocen.“ když to Ježíš uslyšel, řekl: „Ta nemoc není k smrti, ale k slávě Boží, aby Syn Boží byl skrze ni oslaven.“ Ježíš Martu, její sestru i Lazara miloval. Když uslyšel, že je Lazar nemocen, zůstal ještě dva dny na tom místě, kde byl. Teprve potom řekl svým učedníkům: „Pojďme opět do Judska!“ a dodal: „Náš přítel Lazar usnul. Ale jdu ho probudit.“ Učedníci mu řekli: „Pane, spí-li, uzdraví se.“ Ježíš mluvil o jeho smrti, ale oni mysleli, že mluví o pouhém spánku. Tehdy jim Ježíš řekl přímo: „Lazar umřel. A jsem rád, že jsem tam nebyl, kvůli vám, abyste uvěřili. Pojďme k němu!“ Když Ježíš přišel, shledal, že Lazar je již čtyři dny v hrobě. Betanie byla blízko Jeruzaléma, necelou hodinu cesty, a mnozí z Židů přišli k Martě a Marii, aby je potěšili v zármutku nad jejich bratrem. Když Marta uslyšela, že Ježíš přichází, šla mu naproti. Marie zůstala doma. Marta řekla Ježíšovi: „Pane, kdybys byl zde, nebyl by můj bratr umřel. Ale i tak vím, že začkoli požádáš Boha, Bůh ti dá.“ Ježíš jí řekl: „Tvůj bratr vstane.“ Řekla mu Marta: „Vím, že vstane při vzkříšení v poslední den.“ Ježíš jí řekl: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít. A každý, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky. Věříš tomu?“ Řekla mu: „Ano, Pane. Já jsem uvěřila, že ty jsi Mesiáš, Syn Boží, který má přijít na svět.“ S těmi slovy odešla, zavolala svou sestru Marii stranou a řekla jí: „Je tu Mistr a volá tě.“ Jak to Marie uslyšela, rychle vstala a šla k němu. Ježíš totiž dosud nedošel do vesnice, ale byl ještě na tom místě, kde se s ním Marta setkala. Když viděli Židé, kteří byli s Marií v domě a těšili ji, že rychle vstala a vyšla, šli za ní; domnívali se, že jde k hrobu, aby se tam vyplakala. Jakmile Marie přišla tam, kde byl Ježíš, a spatřila ho, padla mu k nohám a řekla: „Pane, kdybys byl zde, nebyl by můj bratr umřel.“ Když Ježíš viděl, jak pláče a jak pláčou i Židé, kteří přišli s ní, v Duchu se rozhorlil a vzrušen řekl: „Kam jste ho položili?“ Řekli mu: „Pane, pojď se podívat!“ Ježíšovi vstoupily do očí slzy. Židé říkali: „Hle, jak jej miloval!“ Někteří z nich však řekli: „Když otevřel oči slepému, nemohl způsobit, aby tento člověk neumřel?“ Ježíš, znovu rozhorlen, přichází k hrobu. Byla to jeskyně a na ní ležel kámen. Ježíš řekl: „Zvedněte ten kámen!“ Sestra zemřelého Marta mu řekla: „Pane, už je v rozkladu, vždyť je to čtvrtý den.“ Ježíš jí odpověděl: „Neřekl jsem ti, že uvidíš slávu Boží, budeš-li věřit?“ Zvedli tedy kámen. Ježíš pohlédl vzhůru a řekl: „Otče, děkuji ti, žes mě vyslyšel. Věděl jsem sice, že mě vždycky slyšíš, ale řekl jsem to kvůli zástupu, který stojí kolem, aby uvěřili, že ty jsi mě poslal.“ Když to řekl, zvolal mocným hlasem: „Lazare, pojď ven!“ Zemřelý vyšel, měl plátnem svázaný ruce i nohy a tvář zahalenu šátkem. Ježíš jim řekl: „Rozvažte ho a nechte odejít!“ Mnozí z Židů, kteří přišli k Marii a viděli, co Ježíš učinil, uvěřili v něho.

Rozloučení s Danou Linhartovou

*23.1.1931 - †9.3.2022

Když člověk umře ve vysokém věku, jako naše sestra Dana (Dagmar, Dáša), pak její smrt, odchod ze světa přijímáme smířeně a jsme vděční, že jí byl dopřán Pánem Bohem velmi dlouhý život. Přišli jsme jí všichni poděkovat. Sestry ze sokolské obce, sestry z náboženské obce. Jak to slovně je podobné, vidíte. V 1. republice, kdy obě organizace začaly intenzivně působit ve společnosti, se velmi často členství v Sokole snoubilo s příslušností k Církvi československé a naopak. Dana však byla pokřtěna v ŘKC, do CČSH přišla až s manželou Vejskalovými brzy po roce 1990. Stala se zdánlivě nenápadnou věřící křesťankou: přispívala svými schopnostmi a finančně a pravidelnou účastí na biblických hodinách rostla ve víře.

Dana nepotřebovala vynikat, byla radostným a činným člověkem. Vycházela z ní pozitivní síla, kterou předávala beze slov. Pamatujeme si ji, jak doprovázela sestru Evu Soukalovou na bohoslužby a na biblické hodiny. Když jsme pak chodily na oběd spolu do restaurace v domově Sue Ryder, doprovázela jsem ji zase já. Všichni sedíme na podsedácích, které sama postupně háčkovala, na nás bylo jen sehnat molitanovou výplň. Byla skromným a pokorným člověkem. Děkuji Vám, kteří jste ji pomáhali: Radim nosil obědy do jejího bytu, nebo sem na faru. V neděli chodila k Soukalovým na oběd, a když pak přestala vycházet z domova, na obědy od Heleny a Elišky se stále těšila. Díky Vám. Veliké překvapení mi však připravila tím, jak srdečně a radostně přijala Johanku – novou spolupracovnici, když jsem ji k ní v prosinci poprvé přišla představit. A tak jsme se v návštěvách střídaly tři, protože přicházela také Zorka. Vy mnozí ostatní byste mohly přidat svůj příběh. A děkovat!

Když nás potkává něco těžkého, obvykle se s tím pereme, trápíme. Dokonce nás třeba i napadne, jestli to není trest za něco zlého, co jsme někdy udělali. Obávám se však, že nás nenapadne, že by naše trápení mohlo být znamením slávy Boží, oslavou víry - dokonce té naší - v Ježíše Krista.

Dnes se máme učit něčemu novému, máme se pokusit vnímat své handicap a nemoci jako příležitost, aby tak byl oslaven ten, kterého vyznáváme jako svého Stvořitele, Spasitele a Pána. Ne tedy být nevrlí, netrpěliví, vyčítaví, co že to na nás přišlo, ale dosvědčovat slávu Boží. Dana špatně slyšela, a přesto dokázala učit děti ve škole. Žádné stěžování na nespravedlnost, pokorně žila se svým handicapem a dosvědčovala svou víru službou druhým.

Četli jsme zázračný příběh. Někdo je přesvědčen, že zázrak prostě není možný, protože si ono zmrtnýchvstání neumí představit a věda to neumí vysvětlit. S tím se dá souhlasit, že. I Marta na přímou otázku Ježíšovu, zda věří, že kdo v něho uvěřil, nezemře na věky, odpoví jen, že uvěřila, že je Kristus, syn živého Boha. Rozmysleme si pečlivěji, jestli je to opravdu tak, že co si neumím představit a vysvětlit, už jen proto nemůže být, nemůže se stát.

I když Ježíš zemřelého Lazara vzkřísil, nikdo nikdy nepochyboval o tom, že Lazar pak někdy později umřel. Lazarovo vzkříšení je tedy mocný čin, ale rozhodně něco jiného, než co je zmrtnýchvstání – vzkříšení Krista, který neumírá. To je ono zmrtnýchvstání, ve které doufáme a věříme i o Daně, i o naší smrti a vzkříšení. Boží moc a Boží láska je tak veliká, že se o člověka dobře postará, a to dokonce i tehdy, když umře. Pokud si to nedovedeme představit, vůbec nevádí a možná to tak i má být. Na jiném místě v Bibli, v 1Listě Janově 3,2 čteme: „Milovaní, nyní jsme děti Boží; a ještě nevyšlo najevo, co budeme!“ Tak mi svědčila Dana do posledního vydechnutí; byla krásným Božím dítětem. Amen.